

HALADÁS

VASUTI

SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP
A MISKOLCZI MÁV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre ... .. 8 korona
Fél évre ... .. 4 korona
Negyed évre ... .. 2 korona

Szerkesztőcég:

Miskolcz, Mindszent-utca 4. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre ... .. 14.— kor.
Fél évre ... .. 7.— kor.
Negyed évre ... .. 3-50 kor.

A balesetbiztosítás (18-től 60 éves korig)
a »Nemzeti balesetbiztosító részve-
társ.-nál 3000 koronára halál esetre
és 3000 koronára állandó munka-
képtelenség esetére szól.

Lengyelek Budapesten.

Miskolcz, 1903. augusztus 22.

(—s—ó—) A napokban több száz lengyel járt Lembergből Budapesten, hogy megújítsák azt az évszázados barátságot, mely a szabadságot szerető két nemzet között mindig fenállott.

Nagy fényvel, magyaros vendégszeretettel, igaz testvéri szívvvel fogadták őket Budapesten s vége-hossza nem volt az ünnepléseknek s lengyel testvéreink a legjobban érezték magukat körünkben s azzal a tudattal térhettek vissza hazájukba, hogy az a szeretet, a melylyel a magyar a lengyel iránt viseltetett, változatlanul fenáll most is, sőt még a jelen alkalommal csak erősödött.

Kérdhetné valaki, hogy mit keres ez a cikk lapunk hasábjain, a midőn erről a napilapok már amugy is bőven megemlékeztek s tárgya sem olyan, hogy lapunk keretébe illenék.

De igenis oda illik; mert e kirándulás megpendítője, annak szervezője és vezetője a lengyeli vasutasok egylete volt.

Megemlékeztünk már arról lapunk hasábjain, hogy mily kulturális nemzeti missziót végeznek hazánk nemzetiségeklakta vidékein lakó vasutasok, kik mindig azon vannak, hogy a nemzeti eszmét, a magyarságot terjeszszék idegen ajkú honfitársaink között.

A mint ezen kirándulás mutatja, a lengyel kollegákban is él a nemzeti érzés, a történelmi multért való lelkesedés, a midőn megragadták az alkalmat, hogy megerősítsék, megszilárdítsák azt a barátságos, testvéri köteléket, a mely

a két nemzetet több század óta egymáshoz fűzi.

Örömmel üdvözöljük ez alkalomból lebergi kollegáinkat s testvéri jobbnakat nyujtjuk a távolból feléjük.

Köszönjük nekik, hogy elhozták hozzánk honfitársaikat, hogy eljöttek maguk is hazánk fővárosába, hogy lássák a magyar nemzet fejlődését, hogy érezék azt az igaz barátságot, a melylyel őket mindenütt körülvették.

A kirándulás nem sikerült úgy, a mint ők akarták, mert akadtak ellenségeink is és így nem jöttek annyian, mint a hogy ők reménylették, de ez azért érdemeiket nem kisebbíti.

Legyenek újból is üdvözölve s fogadják meleg hálánk kifejezését lebergi lengyel kollegáink lelkes fáradozásukért, melyet a két nemzet régi barátságának megerősítése körül tanusítottak.

Önműködő készülék vonatok értesítésére.

Azokon a vonalakon, ahol harangvonal nincsen, valamint még azon vonalakon is, a melyeken van ugyan harangvonal, de az nincs telefonnal kombinálva, úgy a vonal, mint a váltóőröknek nagy fáradságot okoz és őket hosszú időre elvonja munkájuktól a rendkívüli vonatok értesítése.

Az őrházak, különösen a helyi érdekű vasutakon igen messze vannak egymástól, úgy, hogy egy óra hosszáig, sőt még tovább is eltart, míg a pályaőr vagy váltóőr ezen utjából visszatér s nemcsak ez az egy óra veszett el, a melyet az ide-oda sétálás-al a vonalon töltött, hanem azonfelül elfáradva érkezik haza s munkáját sem bírja teljes erővel folytatni.

Az örök ezen fáradságos, időtrabló megterhelését kívánta mellőzni, egyrészt az ő szolgálatuknak megkönnyítése, valamint a munkaerőnek megmentése és így az intézetnek ezen erő pótlására fordított költségektől való megkímélése lebegett Langfelden Bertalan mérnök dugoselói osztálymérnök szemei előtt, a midőn oly készüléket szerkesztett,

TÁRCZA.

BUCSU.

Az éjszakák mind hosszabbra válnak,
Néhány nap még s vége lesz a nyárnak.
A sóhajok, mik szivemből fakadtak
Elnémulnak s vége lesz a dalnak.

Éltem árján egy boldog percz se folyt,
Bölesődalom a bánat könnye volt
És egy kárhozatos, kínzó gyötrelmem
Az én napom, éjem, és mindenem.

Elvirágzik sok édes gondolat,
S a hur csak mindig fájo hangot ad,
Még egy bucsu-akkord tör fel szivemből
És kihull a toll fáradt kezemből.

Herczegh Jenő.

Két tragédia.

— A „Haladás“ számára írta: Baranyay József. —

Katary Katinka lelkét, mikor az első ajánlott levelet felvette, jóleső érzés szállotta meg, mint a vadászét, ha az első vadat elejti. Szépen kiállította a vevényt: olvashatóan, szép gömbölyű betűkkel aláírta a nevét, még azt is, hogy m. kir. postamester. Istenem, hogy ezt megérhette! Az első ajánlott levél! Talán alom az egész? Hosszu hányatás után nyugodt pihenés. Csendes lemorzsolhatja életét. Itt el van temetve! Anyagi gond nem zavarja Jövedelemből megélhet; van egy kis fizetése, három fiókpóstája, van faluzó levélhordója, abból is marad valami, árusittatja a „Friss Újságot“, néha-néha egy-egy express is érkezik. — Csendes megayugvás szállta meg lelkét, nem volt boldog, de boldogtalan se, neha tudott örülni is egy kiesit. Sokszor bizony büszkeséggel végezte dolgait, hogy ő most valami, egy pont a mindensegben, parányi kerék az állam gépezetében ő intézi Hegyhíd levelezését. Ezt az önelégültséget azonban minden hónapban egyszer megzavarta egy fájdalmas akkord, egy jajszó a multból. Ez a lelki nyugtalanság, ez az elemészthetetlen lelki zavar minden hó 10 én a postások elsején állt be, mikor fizetését kivette. Ekkor rendesen megírt egy utalványt elferdített irással, hogy valaki megne ismerje, a feladó nevét is ismeretlen névvel töl-

mely az értesítőknél az örök által való kézbesítését megszünteti; ugyanis ezen készülék segítségével a közlekedő rendes vonat mozdonya osztja szét az értesítőt az öröknek.

A készülék 3 főrészből áll: 1. a mozdonyra erősítendő vasszelenczéből, a mely az értesítőket tartalmazza, 2. az értesítő táblákból, melyre az írott értesítők fel lesznek erősítve, 3. egy-egy talpfához erősített kampóból, mely az értesítő táblát a mozdonyról leveszi.

Az értesítő táblákat tartalmazó 400^{mm} magas, 186^{mm} széles és 280 milliméter mély vasszekrény a mozdony keretére van elől megerősítve. Ezen szekrény alja rézsutos, hogy a táblák kicsuszását megkönnyítse s a táblák kicsuszására egy nyílással van ellátva, ezen nyílás azonban egy rugós lemezzel van védve, hogy a táblák önmaguktól ki ne esuszthassanak.

A táblák kihuzását elősegíti a szekrény 2 oldalán lévő 3—3 karika is, melyen kihuzáskor a táblák gördülnek. Azonkívül a vasszekrény alja még ki is van vágva a táblák lelógó kerete részére. Végül van még a szekrényben egy nehezék is, a beléje helyezett táblák lenyomására.

A táblák 3 milliméter vastag vasbádogból

vannak készítve s ép oly nagyok, hogy a szekrénybe beillenek, minden tábla alján egy csuklóra erősített mozogható „keret”, jobban mondva kengyel van, melynek szélessége 80 milliméter. A keret 9 milliméter átmérőjű vasból van a táblán, van még egy lemezrugó is a reája helyezett értesítő czédula leszorítására.

Ezen táblák elhelyezése a következőképp történik.

A legalsó tábla betéttvén, az alól levő keret a szekrény alján levő kivágáson át függélyesen lelóg, felébe helyeztetik a többi tábla, felhajtott, de alulfekvő kerettel; annyi tábla helyeztetik el így a keretben, ahány őrház van a két állomás között, minden táblán rajta van a rugólemez alatt a 121. sorsz. forgalmi mintájú írott értesítő.

A táblák elhelyezését megkönnyíti a reájuk festett nyíl, melynek a behelyezésnél mindig a mozdony felé kell fordítva lennie.

A mozdonykeretre megerősített szelencze magasságának és elhelyezésének megfelelően minden őrháznál egy talpfára a vonat két különböző menetirányának megfelelően két kampó van felállítva. Ezen kampók magassága olyan, hogy azok az értesítő táblának

tötte ki. Ezenkívül írt egy levelet is ugyanazon címre, melynek rendesen csak annyi volt a tartalma, hogy most küldöm az öt forintot is, hogyan van a kis lány? Ha ír, Kovács Jánosné címre írjon, ne az én nevemre.

Mikor ezeket megírta, akkor fájt a lelke, a szíve nagyon, sokat sirt ilyenkor keservesen, de még többet szeretett volna sírni, ki szeretete volna apasztani könyeinek forrását. Aztán szeretett volna törni, zuzni, összeszorította kis öklét, megrázta a levegőben, mintha megfenyegetne vele valakit, egy álomképet! De hát kit átkozzon érte? Magamagát, vagy...? Hisz az már nyugszik lent a sírban. Pedig az oka mindennek, ha ő nincs, nem kellene itt eltemetve lenni, nem kellene hazudni mindenki előtt. De már meghalt, megbűnhődött bűnéért. Valaki rágalmozta előtte. Miklós tisztára akarta őt mosni, de a gyilkos golyó Miklóst találta; talán mert az igazság nem volt mellette! S itt hagyta őt szégyenével!

Mennyit kellett hazudni, színelni, felvezetni mindenkit, szülőt, testvért, jóbarátot. Végre sok hazugság, színelés, protekció-hajhászás után a miniszter kegyelméből bejutott a biztos révbe: postamesterre lett. A kis lányt kiadta Pomázra Fejes Istvánné asszonyságnak. Minden hóban megküldte a kialkudott öt forintot. Fejes Istvánné néha referált is nagy akumbakumokkal, hogy a kis lány egészséges. Egyszer a fényképet is megküldte, olyan bádög amerikai fényképet. Abból

ugyan nem sokat lehetett kivenni, de Katinkának elég jó volt arra, hogy fél éjjeleket elsirjon felette.

Lassanként aztán elesenedült a lelke, elfásult, elzsibbadt. Beletörődött sorsába. Erőt vett lelken önkénytelenül az élet öröme, az életosztón. Megesett később az a csoda is, hogy énekelt néha! Szobájának butorai: a filigram íróasztal, a matt szekrények, az ágy, a kis szőnyeg-divány, aztán a hivatalos nyomtatványok, a „Rendeleték Tára”, talán csodálkoztak is, hogy urnőjük énekel, a kit eddig csak sírni láttak. Későn este szeretett énekelni, a félhomályban elénekelte kedvenc dalait. Néha megesett az is, hogy egyik-másik dalát megsíratta, a mint eszébe juttatta a múltat.

Nem igen érintkezett az emberekkel. Egyedül a tanítót ismerte jobban. Egyszer a tanítónak nem jött meg a Néptanítók Lapja, elment a postára megreklamálni. Katinka éppen nagy alkuban volt egy fuvarossal, kivel fát akart hozatni. De nem bírtak megegyezni. Holló József megszánta Katinkát, ajánlkozott, hogy szerez olcsó fuvarost. Ezentul ha valami ügyes bajos dolga akadt Katinkának Holló rendesen kíségette. Az is megtörtént, hogy reggelenként Katinka virágot talált az ablakjában. Ez a gyengéd figyelem jól esett Katinkának, szinte szomjazott utána.

*

a vasszekrény kivágott alján lelógó keretébe akadjanak. A kampók azonkívül egy önműködő zárólemezrel is vannak ellátva, mely arra szolgál, hogy a lekapott tábla kiugrását meggátolja.

A készülék működése a következő: a midőn az ily értesítő táblákat tartalmazó szelelczével ellátott mozdony egy őrházhoz ér, az ott felállított vaskampó beleakad a legalsó értesítő tábla keretébe és azt a vonat mozgása által is elősegítve, a menetiránnyal ellenkező oldalon levő kivágáson át kihuzza.

Igy tehát az értesítés ezen őrháznál már megtörtént.

Ugyanekkor, a midőn a legalsó tábla kirántatott, a fölébe elhelyezett esik a szekrényben helyébe és ennek kerete a szekrény aljának kivágásán át magától függélyes helyzetbe bocsátkozik, maga a keretnél jóval szélesebb tábla azonban a szekrény oldalnyílásán át nem csuszhatik ki az első tábla után, mert ennek kirántása után a rugólemez a nyílást rögtön elzárja.

Igy megy azután az értesítés őrházról-őrházra, míg a táblák az utolsónál kifognak s a következő állomáson ujakkal pótoltnak.

Az őrházaknál a táblák s az értesítők a pályafelügyelők által szedetnek össze s a táblák a reájuk ragasztott bárcza alapján visszajutnak tulajdonos állomásukra.

A készülék ily módon csak a mozdonyok rendes állása mellett működik, hogy fordított állású mozdonyoknál is használhatók legyenek, 4 megfelelően elhelyezett kampót kell az őrháznál felállítani.

A készülék már a gyakorlatban is alkalmazásban van a dugoselo-novskai vonalon s az év minden szakában kitünően megtette a szolgálatot; javításokat alig igényelt és ezen javítások is alig kerültek valamibe.

A fővonalak ugyan fokozatosan telefonos harangvonalakkal lesznek ellátva, de addig is oly vonaloknak, melyek hosszabb idő múlva lesznek ily módon felszerelve, valamint az élénkebb forgalmu helyi érdekű s másodrangú pályáknak ily készülékekkel való ellátása igen megkönnyítené az örök szolgálatátételt.

Ismét egy hasznos találmány ez, mely egy magyar mérnök leleményességét dicséri.

B. L.

Katinka nagyon unta magát, idegesen bibelődött irásztalan. Csak Holló volna itt, legalább elbeszélgetnenek. Három éve, hogy megismerkedtek, azóta alig mult el nap, hogy ne találkoztak volna; szinte furesa volt, hogy pár napja nem látta Hollót, a ki szüleit ment meglátogatni. A postát is türelmetlenül várta, sejtette, hogy egy két képes lappal fejezi ki figyelmét iránta. De képes lap nem jött, hanem — levél. Reszketett a kíváncsiságtól, hogy mit írhat, alig várta, hogy egyedül lehessen s elolvashassa.

„Kedves Nagysád! Reszket kezembe a toll, hogy ezeket írom; úgy vagyok, mint a játékos, a ki minden vagyonát egy tételre felteszi s várja, hogy mit hoz a sors. Én is mindenemet: boldogságomat e levélre tettem fel. Talán eddigi viselkedésem is elárulta, hogy szeretem. Sejttem, hogy gyenged lelke talán merésznek találja kérésemet, hogy legyen enyém! Talán nem idegenkedik tőlem s ez reményt nyújt arra, hogy a boldogság nincs elzárva e ötem. Szüleimnek sokat beszéltem önről, hófehér arczáról, még hófehérebb lelkéről, ők már ismeretlenül is szeretetükbe fogadták, nincs tehát akadály!”

Holló remekelni akart levelével; színes hasonlatokat írt még a fészket rakó gerlepárról, a házi tűzhelyről, melyet a boldogság aranyoz be. Oh sokat írt még, de Katinka nem olvashatta végig; szemét elborították könnyei. A mit Holló iránt érzett, annak nem tudott nevet adni

eddig; azt hitte, csak érdeklődés, csak rokonszenv, de ez a levél meghozta ennek az érzelmenek a nevét: az a szerelem, a vészthozó mely szerelem! Miért is fogadta el első szíveségét? Oh ha tudta volna, hova visz e játék?... Azt írja, hogy neki hófehér tiszta lelke van... Istenem, a férfi teremthet erkölcsi tragédiákat, veszedelmet; szegyet hozhat a nőre s ő, a gyenge nő egyszer, csak egyetlen egyszer gyengeségből, fiatal tapasztalatlanságból hitt a hízog szónak s az ő bünére nincs bocsánat. Hisz megbűnhődött érte, de bűnhődik tovább is, tovább vezet, csak megtisztuljon. De hiába! A világ nem bocsát meg.

Hisz szereti! Hát meggyónja neki, hogy egyszer, egy örült órában, egy átkos perczben — egyszer a hízog, csábító szó aranyhálójával megfogva — hitt a férfialakot öltött hazugságnak! Örültség! Hát megtudná mondani neki, te szeretsz engem, te angyalnak képzelsz, te a mennyben jársz, de én letaszítalak a pokolba, a csalódás poklába, — nekem nincs hófehér lelkem! — De mi lesz, ha eljön s kér, könyörög, esdekel. Ellent tud-e állni? Érzi, hogy gyenge lesz! Nekik nem szabad találkozniok! Katinka nem is emberi lény volt már, a levél üldözött vaddá formálta át, lázas sietséggel menekült az elől, a kít szeretett, de a kivel nem akart találkozni többé!

Elővette elefántesont fogantus kis revolverét,

Budapesti levél.

(Egy tanulságos esztendő.)

Több, mint egy évi távollét után szólok megint a régi jó barátokhoz, a régi kartársakhoz. És örülök neki, hogy módomban van velük, egyelőre legalább így szellemileg, ismét érintkezésbe lépni, mert sok a mondanivalóm. Csupa olyan dolgok, a mikről tudom, hogy őket is érdekli és hogy azokat szívesen fogják elolvasni.

Ezt az egész esztendőt, a mint legnagyobbreszt tudják, kint az osztrákok között töltöttem. (Németeket nem mondhatok, mert annyifele nációval kerültem ott együvé, hogy annak felsorolása maga kitenne egy üvé, hogy annak felsorolása maga kitenne egy üvé, hogy annak felsorolása maga kitenne egy üvé.) Mondhatom, hogy tanulságos év volt nagyon. Talán a legtanulságosabb esztendeje életemnek. Pedig nem is nagyon kellett erőlködnöm, hogy ezt a sok „megtapasztalást“ tarisznyára szedjem. Nem kellett talán könyvtárakat, múzeumokat, meg mi egyéb egér- és pókvárákat bujkálnom. Ellenkezőleg. Csak azt tettem, hogy a mindennapi élet rendes keretén belül folyton nyitva tartottam a szememet és a fületem: figyeltem a körülöttem történőkre. Figyeltem az embereket, eszük járását, cselekedeteiket, viszonyaikat. És nincs az a könyv, a melyik engem jobban megtanított volna, hogy kicsoda és micsoda az az úgynevezett osztrák. Ki és mi ő a mi szempontunkból.

Uraim, nem akarok politizálni. Nekem nem kényerem, lapunknak meg nem hívatása. De nem mellőzhetem, hogy legalább általános jellemzést

ne adjak arról a népről, melylyel bennünket a sors összetakolt: mely különösen bennünket, magyar vasutasokat nemcsak politikailag, de részben mint közvetlen vasuti szövetségeseiket, hogy ne mondjam — bajtársakat, közelebről is érdekel. Adom jellemzésüket úgy, a hogyan én őket láttam, megfigyeltem.

Az osztrák, mint ilyen, csak Alsó- és Felső-Ausztriában (no meg holmi áldásos közös intézményeknél) veri a mellét, hogy ő — osztrák. Ott is csupán az ő nagyhatalmi büszkeségében osztrák ő: minden más tekintetben — német. Stájerországban, Tirolban, miegyebütt csak mellesken hivatkozik az ő osztrák mivoltára. Ott ő első sorban stájer, tiroli stb., azután — német és csak mint mellékfoglalkozást űzi az osztrák-ságot. Felfogását, nemzeti létének és életének végczélját minden osztrák-német abban látja, hogy előbb vagy utóbb, de be kell olvadnia a nagynémet tömegbe. Öntudatát, mely őt a többi osztrák nevezetű, de tizenhétfele nemzetiségű náció fölé emeli (de csak a saját szemeiben emeli), ebből az eszméből meríti. Ő már most is a nagynémet Kulturvolk tagja. Mint ilyen, feljogosítottnak tudja magát arra, hogy minden hazájabeli egyéb náció politikailag, szellemileg és minden egyéb tekintetben ő vezessen, politikailag, szellemileg és minden egyéb tekintetben pedig lenézzen. Ebben a szellemben nevelik a gyereket az iskolában, ebben a szellemben dolgozik a férfi, a nő az életben. Legyen a hívatása bárminő, ez az önzés, ez az elbizakodottság

még akkor vette, mikor rabló históriákról ábrándozott, azzal a kis jószággal megvédi majd az állam vagyonát, lesz felső elismerés, még tán az újságba is belejön neve. Meredt szemekkel bámult a csillogó csőre: hátha rossz már a fegyver, hátha reszket a keze!

Nem reszketett!

Itt beveződött a tragédia!

II.

Pomazon Fejes Istvánné asszonyosság nagy patáliát csinált, hogy a kis kosztos leány feldöntötte a tejes cseszejét. Nagy lamentálással beszélt el a belépő komámasszonyoknak:

— Hogy pazarolja a tejet a nyomorult. Erre a hónapra csak ki van fizetve a tartozás, de aztán nem tudom, mi lesz?

— Hat az anyja?

— Ugyan ne is kérdezze. Az a bolond anyja agyonlőtte magát. Most aztán nem tudom, ki tartja ezt a kölyköt!

A kis lány elkezdett sírni: talán a tejet síratta, vagy talán valami titkos sugallat sugta neki, hogy van oka sírni keservesen!

Itt most kezdődött el a tragédia!

Ima.

Jóságos Isten! Kegyed mindenre kiterjedő,
Egy ifju térdel előtted, imája szivből jó.
Mindenható Istenem! Óh hallgass meg engemet;
Egy szenvedőnek jó Istenem, adj új életet!

Mennyei szent atyám! Hozzad könyörgöm én,
Egy beteg nő szenved, ki nemesen érző ény.
E nő vallásos! és ő a Te gyermekek:
Tekints le reá es a fájó seb heged!

Jóságos Isten! a Te alkotásod nagy,
Te a szenvedőknek gyámolítója vagy.
Te vagy a végtelen jóság s kifogyhatlan erő;
Küldj jó egészséget! Várja egy szenvedő!

Árassd ki kegyedet s váltsd meg betegségtől,
Hozzad küldöm imám, szivem legmélyéből.
I galmas Isten! Én bizom hatalmadban!
Bölcs végrésebben, engeddd hogy megnyugodjam!

Kovács Béla.

megmarad vele, kíséri őt minden szavában, minden tettében. A történelmet, melyet gyermeke tanul, meghamisítja. Neki bántó tudat az, hogy Habsburgi Rudolfot, az ő hatalmának megalapítóját, Kun László magyar vitézei segítettek győzelemre cseh Ottokár ellenében a Morva-mezőn. Neki bántó tudat, hogy Mátyás király leverte, meghódította már egyszer a büszke Bécset. Neki bántó tudat, hogy Mária Terézia idejében az egész osztrák mindenséget egyedül és kizárólag csak a magyar szabályoknak villámként száguldó és pusztító éle mentette meg a végpusztulástól. Neki bántó tudat, hogy egy fél évszázaddal ezelőtt magyar „jogászen und kanászen Gesindel“ verte pocsékká egész hadseregét . . . Nem. Az ő fiainak ilyeneket tanulnia nem szabad. Mert a történelem nem mond igazat. A történelem csak akkor mond igazat, a mikor elmeséli, hogy a tatártól, a töröktől, a végpusztulástól, sőt még Rákócziótól is — az osztrák mentette meg a magyart. Mindig és mindenütt az osztrák. Akadtak ugyan a magyarok között is néha-néha (nagyritkán) holmi vitézebb fajta emberek, mondja az osztrákok történelmi emlékezete. De kérem, mi egy Hunyadi János egy Prinz Eugénhez, mi egy Báthory egy Generál Laudonhoz képest! Azután meg hogy valami Szobieszky János nevezetű polyák szabadította volna ki Bécset a törökök szorongatásai közül, pláne a végső, a legnagyobb szükségben?! Aber, aber, hogy lehet már ilyen okos embernek mondani! . . . Igaz csak az az egész dologban, hogy ez a

Szobieszky nevezetű polyák uriember — némelyek fejedelemnek mondják — is ott volt Bécs felszabadításánál. Hanem azt is csak annyiban, hogy ezalatt az idő alatt, a míg a „Wiener Pülcher“ ek (értsd: Bürgerek — polgárok) a rettenthetetlen Stahremberg vezetése alatt óriási, noch nie dagewesen bátorsággal ették a törököt a város falain, addig az a Szobieszky nevű úr rakétákat eregetett égnek a szép kilátású Kahlenberg tetejéről. Az meg már kész örültség arról beszélni, hogy az „ungarische Revolution“ alkalmával osztrákok kértek volna orosz segítséget a magyarok ellen. Ugyan minek? Hiszen a mikor az orosz hadsereg, a mely egyedül és kizárólag politikai raisonból, Miklós czárnak leg-sajátabb baráti és emberiességi elhatározásából, negyvenkilenczben Magyarországra besétált, akkor az összes bandák már széjjel voltak verve s Paskiewichnek csak a Görgei rongyos koldusai jutottak! . . .

Igy tanulja, így tudja és ismeri az osztrák a történelmet. A magáét és a másokét. És hogy én ezt miért mondtam el mindennek előtt, annak magyarázata leszen többi és következő levelemben.

Temesváry Alajos.

Vasárnapi munkaszünet.

Irta: Angyal József máv. hiv.

A modern munka elfajult, tullepte a megengedett határokat, önkényűleg, egyoldalulag fejlesztette magát arra, a mi ma s áldozatai

HETI KRÓNIKA.

Ezer esztendeje, hogy napfény s borúban,
Békességes időn s vészes háborúkban,
Egy szentséges jobb kéz védi az ő népét,
Pannónia hazánk dicsőséges létét.
Most is e szent-jobbhoz száll e nép imája:
Légy velünk Szent-István, magyarok királya!

Légy velünk, válságos, nagy időket élünk,
Agyarkodnak Bécsbe', mert ismét just kérünk.
Azt hiszi az osztrák, hogy éhes farkasok
Vagyunk, kiknek mindjárt megbékül a hasok,
Amint Budára jő Szent-István napjára,
Magyar királyként — az osztrákok császára.

Kesereg is nálunk parasztja és úrja,
A dalos madár is, a cigányok húrja . . .
Ugy hogy a moré-had nagy búbanatába',
„Czigány-verseny“ rendez őszszel Pest Budába'.
Oda dörög majd száz brügó meg brácsa:
„Osztrák sógor! hallja, a magyart ne bántsa!“

Krónikámból teged kihagyni oly nehéz,
Svihákok ős anyja: dicső Humbert Terez.
Tégedet bámul ma egész Európa,
Te alkottál nagyot — a „Panama“ óta,
Ha emlékkő járna egy-egy hunczut észnek,
Pantheon dukálna e drága Teréznek.

Nem elég ugy látszik, a sok szitok, átok,
Borsot törnek ismét a híres horvátok.
Nem hallják, nem értik fenyegető szónkat,
Ujra meggyalázták nemzeti zászlónkat.
Jóakarattunkkal mindig visszaélnék,
Kár volt egykor adni jogokat e népnek.

Hát vajjon mi ujság a kis Szerbiába'?
Ott sinesenek ám bú és gondnak hijjába'.
Panaszkodik Péter, nincs pénze szegénynek,
Legkevesebb a pénz! jaj de régi ének . . .
Ne csüggedj el Péter! Lesz meg ivás-éves
S földerít minket a — **fizetésrendezés.**

Passe-partout.

sokkal több veszteséget jelentenek az emberiségre, mint hasznot. Csapása lett az emberiségnek, mert a megnyugvás, a békesség, nyugodt élet, az általános közmegelegedés helyett, nyomában az emberiség pusztító torzszeméit, az anarchiát, a communit látjuk felburjánózni, nagygyá, számottevő szociális kérdéssé fajulni és ellene nem védekezhetünk. Csapássá vált, mert rabigájába hajtotta az egész emberiséget, rabigáját pedig elviselni igen nehéz, kivánalmi oly nagyfokúak, hogy annak a véges határokkal bíró emberi természet igen nehezen tud megfelelni. Szüneteket, pihenési időközöket nem ismerő szakadatlansága rettenetessé válik lázas, idegbontó jellege miatt s mindezek árán még azzal sem vigasztalódhatunk, hogy közgazdaságilag jelentékeny, a közjólét és közvagyonosodás terén pedig számottevő eredményeket tudna felmutatni, mert arra nem képes.

A józan társadalom ép úgy, mint az állam, szervezkedett már tulkapásai ellen s hazánkban a vasárnapi munkaszünetről szóló 1891. évi XII. törvényezikkel lett a küzdelem ellene elhatározóbban megindítva s mindezek reánk, vasutasokra kiváló érdekekkel bír, mert

a modern munka nehéz, súlyos, sok esetben elviselhetetlenül fárasztó voltát mi ismerjük legjobban s mi voltunk hátrányainak legközvetlenebb tapasztalói.

A vasutasok ugyanis működésükkel, szereplésükkel kénytelenek voltak a modern munka szolgálatába szegődni, sőt azt fejleszteni is. Kénytelenek voltak ezt tenni s nem a jószántukból tették, mert a körülmények és viszonyok azt megkivánták. Igen fontos közgazdasági szerepkörükre hivatkozva, folytonos ösztökélésnek voltak kitéve, hogy a legsúlyosabb és legfárasztóbb terheket vállalják magukra s ha néha-néha ezt nem tették, a legkeményebb támadásoknak voltak osztályrészesei, mely támadások mindig arra voltak építve, hogy a közkivánalmakat és közóhajt nem tartják szemük előtt, hogy legkevésbé sem szolgálják a nemzeti érdekeket, miáltal működésük hiányos és meddő marad.

Pedig ha szigorúbban vesszük a dolgot, ha mélyebben vizsgáljuk az ez irányú közkivánalmak lényegét, mely a vasutak mai szakadatlan, pihenést nem ismerő munkáját eredményezte, azt fogjuk tapasztalni, hogy az legkevésbé sem közkiváncsalom, legkevésbé sem közóhaj lehetett, hanem csakis az

Innen-onnan.

Az előnyösebb foglalkozás.

A Diamantstein Töhötöm orvosi pályára készül és fülspécialista akar lenni. Mondja neki az apja:

— Ha már arvas akarsz lenni, ledjél inkább fagarvas, mert foga 32 van az embernek, de föle csak kettő!

Kellemetlen vigasz.

— Pénzem nincsen Irma kisasszony! . . . Az eszem képezi egész vagyonomat.

— Vigasztalódjék barátom, . . . a szegénység nem szégyen.

Gyanus sült.

Koresmáros úr, ha van nyulpecsenyije, miért nem iratja az étlapra?

— Tetszik tudni, a törzsvendégek mindenféle gyanos megjegyzéseket firkálnak melléje.

Nem időszerű.

— Mondjál sok Pinkász, ho te tolálnál sábesz este ed erszény, okibe von 1000 floren, eltennél te ozt a pénzt?

— Hászt e fróg! . . . Elűször is mast nines sábesz este . . . másodsor nines von itt erszény . . . — és hormodszor minek feleljek én most erre?

Elszólta magát.

Elnök: Ne tagadjon, hiszen a falopásnál tetten érték; volt-e már ezelőtt is büntetve?

Vádlott: Eddig még nem értek tetten.

Rossz kávéház.

— Nem megyek többet a Herzl-kávéházba, nincsen választék

— Nincsen választék? Minden napilap meg élezlap meg van

— Ki beszél lapokról? Én felültüket gondolok!

Mi volt?

— Fünük ór. khérek nyalez napi szabadságt.

— Minek?

— Meghalt a nagybátyám Nyitrában?

— Hát mi volt o nagybátyja?

— Wie háiszt mi volt! Hát beteg!

Felsülés.

— Ön tehát minden kíváncsalomat teljesíteni akarja, uram?

— Igen kisasszony, kivétel nélkül minden kíváncsalómat.

— Ugy vegye feleségül az anyámat, aki özvegy asszony.

egyén meggazdagodási vágya, a ki céljai elérése érdekében mindent elkövetett, még azt is, hogy megtagadja természetét, emberi mivoltát s oly természetet erőszakoljon magára, mely ellentétben áll több ezredéves multjával, a melynek tehát ép ezért csakis káros következményei lehetnek.

A káros hatások folytonos fokozódása az államokat is közbelépésre kényszerítette s ezen közbelépés első pozitív eredménye volt a vasárnapi munkaszünet kötelező erejét kimondó törvény, mely azonban reánk vasutasokra nézve nem jelent vigaszt és könnyebbitést, mert első sorban a vasutak azok, kik a vasárnapi munkaszünet kötelező ereje alól kivételtek, sőt fokozottabb tevékenységre köteleztettek.

Ezek után önként felmerül az a kérdés, vajjon tényleg oly fontos, oly kiható közszükségletet képez-e a vasutak vasárnapi működése, hogy a törvény kötelező erejét reá kiterjeszteni nem lehetett, hogy okvetlenül ki kellett venni annak hatálya alól? Tényleg oly jelentékeny-e azon eredmény, melyet vasárnapi munkájával elérhet, hogy azt nélkülözni nem lehet?

Allíthatjuk, hogy a köztevékenység mai

elfajult jellege azt tényleg megkívánja. Azonban, valamint a vasutak lényeges, sőt bátran állíthatjuk, hogy vezető szerepet vittek a modern munka kifejlődhetése körül, jól lehet talán, — mint már említettem — ez akaratuk és szándékukon kívül történt, úgy a vasutak igen jelentős szolgálatot tehetnek abban a munkában is, mely az emberiséget elébbeni nyugodt és rendes munkálkodási medrébe visszavezetheti. Mert az tagadhatatlan, hogy leglényegesebb szerepük volt abban, hogy a modern munka odáig fejlődhessen, a hol ma van. Ők voltak azok, a kik időt, fáradságot nem ismerve s a mint azt temérdek dijkedvezményei s egyéb nagy számu szállítási kiváltságai mutatják, még meglehetősen önzetlenséggel s jóhiszeműséggel siettek minden oly érdek védelmére, mely érdek a közérdekkel bárminémű összekötésben volt s azt elősegíteni igyekezett, bárha alkalmazottaik tuleröltetésével, mondhatni azok erejének teljes kimerítésével is.

Azonban ennek helytelenségét belátták az intéző körök is és újabb időben tanusított humanizmusokból bátran következtethetünk arra, hogy a vasárnapi munkaszünet kérdésének megoldása most már megfontolás tár-

CSARNOK.

A költő jutalma.

(Norvég elbeszélés.)

— Irta: **Mathilde Mann.** —

(Folytatás.)

A fiatal ember hirtelen íróasztalához ült s papírt vett elő, melyre gyorsan vetette a betűket.

Legyen szives, kérem, addig egy könyvet elővenni s olvasni; azalatt megkísérlem az ön tejfölös bögréjére költeményt írni.

— Oh, mily jó ön!

Leült az öreg s összetett kézzel bámult az ifjúra.

— Még sohasem láttam senkit verset írni. Érdekes azt nézni, hogy csinálja ön azt.

A fiatal ember oda sem hallgatott többé, csak irt folyvást. A toll futott a papíron s a szavak úgy fűződtek egymáshoz, mint a gyöngyök a zsinóron.

Az anya nevében irt a fiunak. Minden sor szeretetet lehelt, a legtisztább, legönzletlenebb szeretetet — az anyai szeretetet, mely mindent tűr, szenved, mindent áldoz, a nélkül, hogy valaha azért valamit követelne.

Eszre sem vette a költő, mikor már kész volt a vers, igazi költemény, valódi költészettel, a kis vaskos tejfölös bögréről.

De hát a tejfölös bögrében is lehet költészet, ha fényét egy pár kedves szem sugáraitól kölesönzi.

Lőrincz megfordult a székén s felolvasta a költeményt.

Az öreg még mindig mozdulatlanul ült, összekulesolt kézzel, míg arczán könyek gördültek alá. S ez a redős arcz örömtől és elégtelenségtől ragyogott.

Lőrincz átnyújtotta neki a papírt.

Remegő kézzel vette át az öreg, betette azt bőrtáskájába az öt forint mellé.

— Önnek is igen jó anyja lehetett, mert nagyon jól tudja festeni az anyai szív legbensőbb gondolatait.

Fölkelt s megszorította Lőrincznek a kezét.

— Fogadja leghőbb köszönetemet. Nem jutalmazhatom meg szép költeményeért; de önnek legfőbb jutalma abban az öntudatban rejlik, hogy egy szegény öreg asszonyt boldoggá tett.

Aztán, megfogva a fiatal ember fejét mind a két kezével, csókot nyomott a homlokára.

— Isten áldja meg önt s adjon derűs, boldog jövőt. Ott fent az égben van édes anyja, ki önért imádkozik — s ezt én is gyakran fogom tenni!

gyát képezi, vagy ugy lehet, már is abban a stádiumban van, a mikor már csak a módzatokról van szó, miképpen lehetne meghonosítani.

A holt elegyet továbbító tehervonatok vasárnapi közlekedtetésének megszüntetése képezhetné az első lépést a vasutak vasárnapi munkaszünetének meghonosításában. Nem új terv és eszme s több külföldi vasutnál máris érvényben van.

Azonban a meghonosítás azon módja, hogy egyes államok saját hatáskörükben, saját belátásuk szerint cselekszik ezt meg, nem lehet egészen helyes, mert szükséges lenne, hogy ugyanazon érdek-spherába tartozó államok vasutjai ezt egyöntetűen, egységesen szabályozzák, hogy a tervet követő eredmények is egyformák lehessenek. Erre pedig alkalom és mód van.

A berni nemzetközi vasuti egyezmény ugyanis a vasutak üzleti menetének mintegy bázisát képezi. Az általános elveket, a kötelezettségek mérvét ugy a vasutak, mint a szállító közönség részére tüzetesen megállapítja s azokat részletesen szabályozza. Ezen nemzetközi egyezmény kötelező hatálya körülbelül mindazon államokra kiterjed, melyek ugyanazon érdek-spherába tartoznak, melyek

Becsomagolva gondosan a tejfölös bögrét, hálálkodva tipegett ki az ajtón.

Mikor Lőrincz egyedül volt, fejét a tenyerébe hajtva, sirt; de a hullatott könyek nem keserű könyek voltak.

Üdítő fürdő volt ez a szemére.

Kis idő múlva fölkel. Az alkonyodó nap utolsó sugarait vetette a virágesoportokra, melyek az ablakokban pompáztak s a csillár üvegeit gyémántként csillogtatta.

Minden oly világos, oly verőfényes volt Lőrincz körül.

Szive végtelenül megkönnyebbült.

Eddig csak verseket és prózai dolgokat irt. Ma este irta az első költeményt s érezte, hogy ő költő — és a költői tehetség Istennek legszebb adománya, melyet halandó nyerhet.

(Vége)

Részeg volt.

Bíró: Ön elvitte a pénztárczát, gyűrűket és ott hagyta az órát

— Atthagytam az órát? Nu látja bíró ór, hodj részeg voltam!

tehát a versenyképesség érdekében hasonlóul eljárni tartoznak. Ha tehát a berni nemzetközi egyezmény határozmányai közé felvétetnék az, hogy az egyezményben részes államok vasutjai a holt elegyet vasárnap nem továbbíthatják, akkor a még konkuráló vasutak is felfüggeszthetnék a vasárnapi ez irányu üzemet, sőt azt meg is kellene tenniök s nem fordulhatna elő az az eset, hogy egyes humánusabb vezetéssel bíró vasutak a vasárnapi munkaszünetkedvezményeiben nem részesítik alkalmazottaikat, csak azért, mert ez versenyképességüket csökkentené a konkuráló vasut javára. Nemzetközi megállapodásokkal ennek eleje vétetnék s a verseny egy sokkal helyesebb, sokkal célhozvezetőbb irányba terelődne, t. i. oda, hogy a rendelkezésre álló munkanapokon továbbíttassék a holt elegy minél kedvezőbbben, minél gyorsabban azáltal, hogy a lehetőség határain belül fokozatosan gyorsítanak tehervonataik menetét, mely esetben a nagyobb távolságu viszonylatokban még a határidő meghosszabbítása sem válna szükségessé a vasárnap be nem számítása miatt s egypár év meggyőzhetne mindenkit arról, hogy az elért eredmények egy cseppet sem lesznek kedvezőtlenebbek a mai túlhajtott tevékenység mellett elért eredményeknél.

(Vége köv.)

A miskolezi MÁV. altisztikör.

A miskolezi MÁV. altisztikör f. é. aug. hó 27-én, este 7 órakor választmányi ülést tart, melyre a meghívók már szétküldettek a választmányi tagoknak.

Az ülés tárgyai:

1. Folyó ügyek.
2. Esetleges indítványok.

HIREK.

* Szerencsétlenül jart katonatiszt. F. hó 13-an Kassa állomáson katonalovak adattak fel. Amint a lovak feladásával megbízott dr. Szkiecsák nevű tartalékos huszárhadnagy a késő esti órákban azok felkeresésére indult, a sötétben oly szerencsétlenül bukott le a rakodóról, hogy egyik

lábát eltörte. Az állomásbeliek közül senkinek sem volt tudomása a katonatiszt szándékáról, mert különben lámpással kísérték volna és így csak jajgatására siettek oda s a gyorsan előhívtott mentők a katonai kórházba szállították, hol a teljes gyógyulás útján van.

* **A kolozsvári zászlószentelési ünnepély.** A kolozsvári műhely „Összhang” önképző-, dal- és zeneegylete e hó 16-án tartotta meg zászlószentelési ünnepélyét, melyen a miskolci új. területéről a s.-a.-ujhelyi és a miskolci műhelyek küldöttséggel képviseltették magukat. A zászlószentelési ünnepély emlékére a „Szárnyaskerek” szerkesztősége emlék-albumot fog kiadni.

* **Forgalmi akadály.** Folyó hó 13-án Felső-Zemplénmegyében óriási felhőszakadás volt Radvány és Koskócz állomások között, mely a pályát több helyen alámosta. Ezen akadály elhárítása a délután Mező-Laborezról S.-A.-Ujhely felé menő vegyesvonatnak egy óriási késést okozott; másnapra azonban a pályát teljesen helyreállították.

* **Lopás.** E hó 17-én, éjjel, Miskolc állomáson, Ferdinánd bolgár fejedelem uti podgyászát tartalmazó vasuti kocsit ismeretlen tettes feltörte s a kocsi körülbelül 1000 koronát érő evőeszközöket lopott el. A rendőrség a nyomozást azonnal megindította, de a tettest eddig kipunhatolni nem sikerült.

* **Szekérelütés.** F. hó 11-én a Meczenzéf felől szépsi felé menő tehervonat elé Jászó közelében egy 4 ökrös szekér került az egyik utátjárón, azonban az eset oly szerencsésen végződött, hogy a vonat csak egy ökröt ütött el. A mint halljuk, az ökrös szekérrel volt bérés nagyot hall és így nem hallotta a mozdonyvezető által adott számos vészfütyöket, melyeket azonnal megadott, amint a bokrok mögött a szekeret előjönni látta s egyenesen a vonat elé hajtott.

* **Elgázolt ember.** A napokban éjjel N.-Mihály állomás közelében a M.-Laborez állomás felé tartó személyvonat egy Kundrák István nevű embert gázolt el, ki éjjel a pályán kóborolt. A szerencsétlen azonnal szörnyet halt. Az ügyben a vizsgálatot megindították.

* **Az udvarnagy tárczája.** Gróf Apponyi Lajos a múlt hetekben panaszt emelt a magyar államvasutak aradi üzletvezetőségénél, hogy a mezőtur—mezőhegyesi útvonalon meglopták. Az egyik táskában volt drágakövekkel kirakott szivartárczáját valaki elemelte. A gróf följelentésére az üzletvezetőség az útvonal kalauzainál házkutatást tartott s az egyik kalauznál, Szücs

Jánosnál meg is találta a gróf tárczáját. De egyebet is találtak nála. Kiderült, hogy Szücs s még két társa évek óta fosztogatja az utasokat s a lakásuk teli volt lepott tárgyakkal. Mindannyiok ellen megindult a bünvádi eljárás.

* **Ujabb tűz a párisi földalatti vasuton.** A mióta a párisi Metropolitain-vasut katasztrófája megtörtént, majdnem mindennap új tüzeset támad a szerencsétlen vasuton. Kedden délután a Metropolitain-vasut egyik vonatának lokomotívján a Place de Pigallen tűz ütött ki, mely pánikot keltett. Baleset nem történt. A Metropolitain-vasut ama vonalrészén, a melyen a nagy szerencsétlenség történt, befejezték a javítást, úgy hogy a forgalom a legközelebbi napokban ott is megindul.

* **Merénylet a vonat ellen.** Vakmerő merénylet történt kedden reggel az Orsova felől jövő 717. számú személyvonat ellen a topliczai határban. Amikor a vonat a topliczai kanyarulathoz ért, a mozdonyvezető észrevette, hogy a sineken egy tárgy van. A vonatot rögtön meglassította a mozdonyvezető, de ekkor a töltés melletti bokrokból valóságos közapör zudult a kocsik felé. A kövek bezúzták több másodosztályu kocsik ablakait s nagy rémületet okoztak az utasok között, többen meg is sérültek. A vonatot rögtön megállították és a vasuti személyzet a bokrok felé futott, ahonnan három suhancz pásztorfiu ugrott ki, akik a merénylet elkövetői voltak. A három suhancz ugyanis megelőzőleg nagy köveket hengerített a sinekre és a bokorból lesték a következményeket, mikor pedig a vonat megcsendesedett, az előre elkészített kövekkel megdobálták.

* **Vasuti szerencsétlenség.** A szászországi Zwieckauban augusztus 16-án este fel tíz óra felé Rothkirchen és Oberzrinitz között a karlsfeld-wilkaui személyvonat eddig ismeretlen okokból kisiklott, a mely alkalommal több ember életét vesztette, husz súlyosan és husz könnyebben megsebesült. — Később megállapították, hogy Rothenkirchen mellett történt vasuti szerencsétlenségénél öt ember meghalt, 36 súlyosan, 35 pedig könnyen megsebesült. A szerencsétlenség a pálya egy görbületénél történt, hol a mozdonyvezető a teljes menetsebességet megtartotta. A mozdony kisiklott és lezuhant a vasuti töltésről. Több kocsik, melyeket magával val rántott, rommá zúzódott. A szerencsétlenül jártak egy dalárda tagjai voltak és egy kirándulásról tértek haza.

* **Tűzi veszedelem a keleti pályaudvaron.** Hétfőn este 6 és 7 óra között a keleti pályaudvar előtt óriási néptömeg csoportosult, mert az a hír volt elterjedve, hogy a pályaudvar ég. A vészir alaptalan volt, mert mindössze annyi történt, hogy Zala Ferenczné pénztárkezelőnek a pályaudvaron levő lakásán kesztyűtisztítás közben a benzin fölrobbant s ebből szobátüz

támadt, melyet csakhamar eloltottak. A nagy számmal kivonult tüzoltóság még fokozta az egybegyűlt tömeg ijedelmét, de dolga nem akadt.

* **Anyagvonatok karambolja.** Pénteken délután 5 órakor egy fékező hanyagsága folytán a pozsonyi alaguton kívül a vágányon álló anyagvonat néhány üres kocsija a lejtős pályán megindult és az alagut előtt egy másik anyagvonattal összeütközött. Öt kocsit darabokra zúzódott s a roncsok a vágányt egészen eltorlaszolták, úgy, hogy a közlekedést be kellett szüntetni. A budapesti és becsi gyorsvonatokat, valamint az esedekes személyvonatokat Marcheggén és Pozsonyban feltartóztatták. Három órai nehéz munka után végre sikerült az egyik vágányt szabaddá tenni. Emberéletben nem esett kár.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Betűrejtvény.

a, a, e, e, g, l, ny, r, r, s, sz, ú, v, z.

Ezen betűkből három szó képezendő, melyek egy mezei, egy erdei és egy ha-asi vadnak nevét adják.

Ezen rejtvény megfejtését f. é. szeptember hó 6-án megjelenő 36-ik számunkban hozzuk. A megfejtők között egy jutalomkönyvet sorsolunk ki.

A megfejtés határideje szeptember 4.

A f. é. 32-ik számunkban közölt rejtvény megfejtése:

Árpa, bükköny, rozs.

A kitűzött jutalmat a megfejtők közül Zabrinzky Gyula nyerte meg, kinek czimére Ö. Papik Sándor „Vég” című kötetét postára tettük

Felelős szerkesztő: **Zsivkovics Antal.**

Magy. kir. államvasutak.
128391/903. sz.

Motorkocsik forgalombahelyezése és menetrend-módosítás a debreczen—tiszalöki és a nyiregyháza—tiszapolgári vonalakon

A debreczen—tiszalöki és nyiregyháza—tiszapolgári vonalakon f. évi szeptember hó 1-től kezdve motorkocsik fognak kísérletképen forgalombahelyeztetni.

E naptól kezdve a debreczen—tiszalöki vonalon az összes személyszállító vonatok, a nyiregyháza—tiszapolgári vonalon pedig Királytelek és Tiszalök között irányonként 1—1 új személyvonat fog motorkocsikkal közlekedni. Utóbbi vonatoknak forgalombahelyezése folytán a 4712. sz. vegyes vonatok menetrendje Nyiregyházától Tiszapolgárig meg fog változni.

Az új, illetve változott menetrend a következő:

1.) a debreczen—tiszalöki vonalon.

A 4302. sz. sz.-vonat Debreczenből indul reggel 5 óra 45 perczkor s Tiszalökre érkezik d. e. 8 óra 29 perczkor, a 4304. sz. személyvonat indul Debreczenből d. u. 12 óra 07 pkor s Tiszalökre érkezik d. u. 2 óra 37 pkor, a 4306. számú személyvonat indul Debreczenből d. u. 4 óra 36 pkor s Tiszalökre érkezik este 7 óra 04 pkor, a 4308. sz. személyvonat indul Debreczenből d. e. 8 óra 09 pkor s Hajdunásrára érkezik d. e. 9 óra 36 pkor, a 4310. sz. személyvonat Debreczenből indul este 6 óra 46 pkor s Hajdunásrára érkezik este 8 óra 19 pkor, a 4312. sz. személyvonat indul Búd-

Szt.-Mihályról reggel 4 óra 14 pkor és Tiszalökre érkezik reggel 4 óra 31 pkor.

Az ellenkező irányban a 4301. sz. személyvonat indul Tiszalökről reggel 4 óra 53 pkor s Debreczenbe érkezik reggel 7 óra 23 pkor, a 4303. sz. személyvonat Tiszalökről indul d. u. 12 óra 50 pkor s Debreczebe érkezik d. u. 3 óra 19 pkor, a 4305. sz. személyvonat indul Tiszalökről d. u. 3 óra 45 pkor s Debreczenbe érkezik este 6 óra 14 pkor, a 4307. sz. személyvonat indul Hajdunásráról reggel 6 óra 08 pkor s Debreczenbe érkezik reggel 7 óra 47 pkor, a 4309. sz. személyvonat indul Hajdunásráról d. e. 9 óra 50 pkor s Debreczenbe érkezik d. e. 11 óra 16 pkor, végre a 4311. sz. vonat Tiszalökről indul este 7 óra 41 pkor és Búd-Szent-Mihályra érkezik este 7 óra 58 pkor.

2. A nyiregyháza—tiszapolgári vonalon.

A Királytelek—Tiszalök között bevezetendő 4701. sz. motoros személyvonat Tiszalökről d. e. 9 óra 08 pkor indul s Királytelekre d. e. 9 óra 46 pkor érkezik, ahol csatlakozik a 4602. sz. személyvonathoz Szerencs és a 4603. sz. személyvonathoz Debreczen felé. A 4702. sz. motoros személyvonat pedig Királytelekről — csatlakozással a 4603. sz. vonathoz Szerencs és a 4603. sz. vonathoz Debreczen felől — délelőtt 10 óra 05 pkor indul s Tiszalökre d. e. 10 óra 43 pkor érkezik.

A módosított 4712. sz. vegyes vonat Nyiregyházáról a jelenleginél 15 perczcel korábban vagyis reggel 7 óra 20 pkor fog indulni s Tiszalökre a jelenleginél 9 perczcel korábban vagyis délelőtt 10 óra 50 pkor fog érkezni.

A motoros kocsikkal közlekedő személyvonatokhoz csak II. és III. oszt. jegyek fognak kiadatni.

A jelenleg érvényben levő személy és podgyászdíj-szabások változást nem szenvednek.

Budapest, 1903. aug. hóban.

A m. kir. államvasutak igazgatósága.

(Utánnyomás nem díjaztatik.)

Vasuti

altiszti vizsgára

készülők

kézikönyve.

Irta:

SZEMERÉDY LÁSZLÓ, máv. irodatiszt.

A legjobbnak elismert tankönyv az altiszti készítő vizsgára készülő részére.

Ára 3 K.

Utánvétellel küldve 3 K. 40 f.

Megrendelhető: özv. Szemerédy Lászlónénál
S.-A.-Ujhely (pályaudvar.)

Kisebb rendeléseknél pénz előre beküldéssel jutányosabban jön.

RÁCZ JENŐ gyógyszerésznél

MISKOLCZON,

Csak azon készítményeim valódiak, melyek védjegyemmel vannak ellátva.

„AZ ARANY SZARVASHOZ” ezimzett gyógyszerárában

kaphatók 15 év óta közkeveltségnek örvendő alant elősorolt saját készítményei:

- Iris virágarczenőcs.** Számos hölgy átélte jó hatását — szeplőpuhaságot ad, teljesen ártalmatlan szer, az arcot a redőtől késő korig megóvjaa, egy tégloly 1 kor. Hozzá **Iris balsam szappan**, 1 db. ára 70 fill. Hozzá **Venus arcpor**, fehér, rózsaa és erem színekben, 1 kis doboz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.
  - Pyrethro Salicyl szájessentia** néhány cseppel egyszeri szájkölesönöz, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti, — 1 kis üveg 70 fillér. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fillér. Hozzá **(Pyrethro) növény fogpor**, mely a fogakat desinfectálja és fehérre takarítja. — Oly esetekben, hol ezen szájszereimet nem használták és fogfájás van, ajánlatik a kitinó jó hatásu **(Pyrethro) sveiczi fű** csepp. 1 üveg ára 50 fillér.
  - Hajerősítő (balsam) essentia.** Dr. Hebra híres bécsi egyetem tanár előírása szerint készítve a hajmúlást és fejbőrkorrosodást megakadályozza, valamint egyéb fejbőrbetegségtől megóv és kellemes illattal fogva szívesen alkalmazatik. 1 üveg ára 1 korona 20 fillér.
  - RácZ Jenő keleti „Balsam bajuszpedregője”,** keményedő és meg nem avasodó, zsímentes balsamokból készítve, igen kellemes illatu, minden bajuszszűzhez alkalmazható. 1 kis doboz ára 30 fillér. 1 nagy doboz 50 fillér.
  - Cannabin** (tyukszembalsam), biztos hatásu és legkönyelmesebben alkalmazható szer a tyukszemek és bőrkeményedések és sömörök kírására. 1 üveg ára 70 fillér.
- Forgalomban van és közmegelegedéssel használják a
- Migrain**, főfájás, nátha ellen bedörzsölő és száradó szer, **Jasmin aether** 1 üveg **80 fillér.**
- Fagyás ellen** Északi dr. Képes fagykenőcs, 1 tegoly **1 korona.**
- Hajfestésre** Orientin, 2 üveg **3 korona.** Világosabb színre 1 üveg **2 korona.**
- Lábizzadás ellen** Salicyl Dermassant port. 1 doboz ára **1 korona.**
- Szőrvesztőnek** Depilatoriumot. 1 üveg **1 korona.**
- Rüh (rühátka ellen)** Naphtol kenőcs, 1 kis tegoly **1 korona,** — nagy **3 korona.**
- Köszvény ellen** I—II. számú Tengeri köszvény olaj. 1 üveg ára **1 K.**
- Egy az elősorolt, mint egyéb készítményeimhez utasítás mellékelve van: kívánatra részletes árjegyzék utasításokkal megküldetik **Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjeggyel vannak ellátva.** A drága kitérőlti hasonlatokat, úgy mennyiségileg, mint minőségileg és olesőségükkel föltűnnyük: úgy, hogy alkalmas házi szerek gyáránt legjobban alkalmazhatók.
- Főraktár: Budapesten **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerész, Király-utca 12. szám.

Rendelési cím: **RácZ Jenő** gyógyszerész Miskolczon.

Utánasoktól tessenek óvakodni.